

„Zůstaň s námi“

(Lk 24, 13–35)

KAM JDEME?

*Kristus zemřel, je zvláštní ticho.
Učedníci jdou zamýšlení dvě míle,
připojil se k nim,
doprovázel je, ale nepoznali ho...*

*Jak daleko musíme jít svou cestou
a kam,
abychom začali vnímat,
že jde s námi,
že nás doprovází,
že je v nás...*

*Jak často se mýlíme
na křižovatkách našich životů,
když se chceme rozhodovat
sami, jen podle sebe..*

*Místo, aby Ho hledali tam, kde Ho viděli
naposledy, šli úplně někam jinam...
Šel za nimi a připojil se k nim
Nechal se poznat
Přečti si ten silný příběh...
pomalu, pozorně...*

*Chce se připojit i k nám,
ale nechává nám svobodu,
kdy a jak ho začneme vnímat
jako toho, kdo chce jít s námi.*

*Neexistuje pro Něj vzdálenost,
kde by nás nemohl najít.
Jak zbytečné je jít tak daleko,
místo bychom Ho našli
vedle nás a v nás.*

*Velikonoce jsou především
OSOBNÍM SETKÁNÍM
A POZNÁNÍM.*

*Osobním setkáním a osobním poznáním,
že to, co se odehrálo na Kalvárii,
má hluboký přesah do našich životů.*

*A pak přijde ta úžasná radost
a jistota, že všechno v našem životě
má smysl.*

*Beznaděj Velkého pátku je tak tísnivá,
ale jen do okamžiku, kdy v pohledu
na Ukřižovaného
dojdeme k poznání, že to všechno bylo
za nás a pro nás,
a proto, bychom šli dál s nadějí a radostí
velikonočního rána...*

*Symbols, jimiž si připomínáme to velké tajemství,
jsou krásné,
ale je to strašně málo, pokud zůstaneme
jen u těch vajíček, zajíčků, rozkvetlých větviček –
a mineme ono krásné a hluboké*

*OSOBNÍ SETKÁNÍ
SE ZMRTVÝCHVSTALÝM.*

*Za celý Domov Vám přeji,
aby velikonoce pro Vás byly
krásnou a posilující SLAVNOSTÍ.*

sestra Konsoláta